■ **CONCLUSIONES**

Esto es lo que hemos encontrado hasta el momento, como fruto de un consenso generalizado. Evidentemente no agota el tema. La lista puede ser interminable e incluso cada cual puede añadir algún Cervino propio. Lo cual puede ser positivo para que los montañeros añadan a sus proyectos otras metas atractivas y acepten nuevos retos personales.

Por ejemplo ¿Por qué no se anima alguien a intentar la primera ascensión al Cajón Perdido (4660 m), que está todavía inescalado y que llaman el Matterhorn de los Alpes de valle Actuel, al sur de Mendoza (Argentina)? Para que así nos lo pueda contar luego en Pyrenaica. ❑

PRINCIPALES REFERENCIAS

Pyatt, Edward, "The Guinness book of Mountain and Mountaineering", London 1980, pp106

Pyatt, Edward, The Matterhorn image en "Alpine Journal" tomo 89, 1984, pp 113-5

Jouty,

Hostettler, Yvan, "Cervin, Matterhorn top model des Alps" Ed Olizane, 2006

AGRADECIMIENTOS

Este artículo se ha preparado con la colaboración de mucha gente. Agradezco a Evelio Echevarria, a todo el Equipo de Redacción de Pyrenaica, Remi Brescó, Jon Goikoetxea, Alberto Zerain, algun otro que me olvido y a los que han escrito los despieces: Martin Elorza, Juanra Madariaga, Sevi, Kartajanari, Luis Alejos y Javi Urrutia (Mendikat).

■ *Cómic de Miguel Angulo, en* Pirineos I

FOTO SANTIAGO YANIZ

TXINDOKI

GIPUZKOAN dauzkagun mendirik politenetako bat dugu Txindoki edo Larrunarri. Matterhorn gipuzkoarra izenarekin ere ezaguna da eta, Ordiziatik ikusita, berehalaxe jakingo dugu izen horren zergatia. 1342 m ditu eta gure Aralar maitatuaren mendilerroan dago kokatuta.

Aralarrek babes berezia dauka 1994tik Parke Naturala delako eta 10971 Ha hartzen ditu. Txindokirako igobide arrunta Larraiztik ateratzen da. Egurral lepotik pasa eta gero, inongo zailtasunik gabe iristen da gailurrera, 900 mko desnibela gaindituz. Egurral lepotik igotzeko Muitzeko ibarretik ere pasa gaitezke. Jende gutxi ikusiko dugu inguru horietan eta Txindokiko beste alde bat ezagutzeko aukera izango dugu. Mendizale gipuzkoarren artean zeinek ez du inoiz igotzeko bide hori jarraitu? Puntatik daukagun ikuspegiagatik, merezi du goian lasai-lasai bokata jatea.

Bide honetaz aparte, eskalada bideak ere baditu bere hegoaldeko aurpegian: Txema, Fronton, Petrel, Gora Euskadi aunque llueva... Bide klasiko eta politak harkaitz eskaladan hasteko. Iparraldetik ere posible da goraino igotzea, kanal batetik hasi eta basoan gora jarraituz.

Baina haren biderik famatu eta onena mendebaldeko ertza da. Ez da oso zaila, ezta oso luzea ere, baina hango harkaitzean eskuak jartzen dituenak ez du behin ere ahaztuko eta seguru noizbait bueltatuko dela. Ondo ekipatuta dagoen bidea da (paraboltak eta iltzeren bat) eta hasieran 4. graduko zati labur batzuk ditu zailenak. Errazagoa da ondoren eta sei soka-luze egin eta gero helduko gara gailurreraino.

Martin Elorza
www.martinelorza.com
martinelorzaguiasdemontana.blogspot.com